

De kloof tussen de politieke partijen is niet groot, een wettelijke regeling over discreet bevallen lijkt mogelijk. © Brecht Van Maele

De zware barensweeën van discreet bevallen

- > Wet discreet bevallen blijft al jaren uit
- > Nochtans zijn er veel wetsvoorstellen
- > Rechten moeder en kind moeilijk te verzoenen

VAN ONZE REDACTEUR

CHRISTOF VANSCHOU BROEK
BRUSSEL |

Tijd dat we verdergaan met wetsvoorstel discreet bevallen. Enige juiste antwoord, tweekleur N-VA-kamerlid Valerie Van Peel gisteren. 'Discreet bevallen moet mogelijk worden', liet haar Open VLD-collega Carina Van Cauter weten.

Die boodschap klinkt met de regelmaat van de klok en al ettelijke jaren wanneer er een vondeling in het nieuws komt. Gisteren was het weer zover nadat bekend was geraakt dat er dit jaar al vier vondelingen achtergelaten zijn in de vondelingschuif in Antwerpen. (DS 27 september) Maar een wettelijke regeling is er nog altijd niet.

In 2009, toen kort na elkaar twee kinderen te vondeling werden gelegd, leek een politieke consensus nabij. Alle politieke partijen hadden wetsvoorstellen ingediend en MR-senator Philippe Monfils kreeg de opdracht om een gezamenlijk voorstel te maken. Dat lukte niet.

'Als er één ethisch dossier deze bestuursperiode nog kan worden afgerond, dan is het dat van discreet bevallen', maakt Valerie Van Peel zich sterk. In het parlement

liggen wetsvoorstellen van zowel Open VLD, N-VA als CD&V klaar om een passende oplossing te bieden voor het probleem. 'Eindelijk is er de ruimte om dit dossier opnieuw op te pakken', zegt Carina Van Cauter, die – net als Van Peel – verwijst naar de zware agenda die de Kamer en de commissie Justitie het afgelopen jaar hadden, met tal van bijzondere en onderzoekscommissies.

Vetorecht moeder?

Maar naast praktische bezwaren speelt zeker ook de inhoudelijke onenigheid tussen de verschillende partijen. 'Bij ethische dossiers is het compromis vaak moeilijk te vinden', zegt Van Peel.

Het kalf ligt gebonden bij de spanning tussen de rechten van het kind en de bescherming van de moeder. Hoever reikt het recht van het kind om te weten wie zijn moeder is? De Franse regeling van 1993, die vaak als model geldt, leunt het dichtst aan bij het écht anoniem bevallen. De meerderheidspartijen in België pleiten echter voor discreet bevallen, alleen is er geen overeenstemming hoe discreet dat moet kunnen. De gegevens van de moeder

zouden kunnen worden bijgehouden in een afzonderlijk register. Een soort bemiddelingsdienst zou dan contact kunnen leggen als het kind zijn moeder wil kennen. 'Maar alleen als zowel de moeder als het kind het daarover eens is, mogen de gegevens vrijgegeven worden', vindt Van Cauter. Zowel moeder als kind hebben dus een vetorecht. 'Dat de mama zich veilig voelt, moet een absolute prioriteit zijn.'

CD&V en N-VA zijn niet te vinden voor zo'n vetorecht van de moeder. 'Uiteindelijk zou bijvoorbeeld een raad van juristen en ethici kunnen beslissen of het gerechtvaardigd is dat de gegevens van de moeder toch worden vrijgegeven als die blijft weigeren', zegt Van Peel. CD&V-kamerlid Nahima Lanjri ziet hiervoor eerder een rol voor de rechter weggelegd.

Over de toegang tot de medisch niet-identificeerbare gegevens – om bijvoorbeeld een erfelijke ziekte op te sporen – bestaat minder discussie.

De vraag is ook in hoeverre het dossier gekoppeld wordt/blijft aan zeer verwante dossiers, zoals een wettelijk kader voor draagmoederschap of anonieme eicelen en spermadonatie. In die dossiers is de kloof tussen de verschillende partijen veel groter. Al geeft iedereen aan zo'n koppeling niet te willen. 'Laat ons dit nu eindelijk regelen', zegt Lanjri.

'Als er een ethisch dossier deze bestuursperiode nog afgerond kan worden, is het dat van discreet bevallen'

VALERIE VAN PEEL
Kamerlid N-VA

'Laten we dit dossier niet koppelen aan andere dossiers, maar het nu eindelijk regelen'

NAHIMA LANJRI
Kamerlid CD&V

